

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ गृध्रवाजितैः गृध्रपक्षयुतैः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इत्याश्वमे
ततो गां डीव भृच्छूरो गां डीव प्रहितैः शरैः ॥ चकार मोघांस्तान्वाणान्सयत्तान्भरतर्षभ ॥ ११ ॥ समो घंतस्य बाणौ घंकृत्वा वानरकेतनः ॥ शरान्मुमोच ज्वलिता
न्दीप्तास्यानिवपन्नगान् ॥ १२ ॥ ध्वजे पताका दंडे पुरथे यंत्रे हयेषु च ॥ अन्येषु च रथांगेषु न शरीरे न सारथौ ॥ १३ ॥ संरक्ष्यमाणः पार्थेन शरीरे सव्यसाचिना ॥
मन्यमानः स्ववीर्यं तन्मागधः प्राहिणोच्छरान् ॥ १४ ॥ ततो गां डीव धन्वा तु मागधेन भृशाहतः ॥ बभौ वसंतसमये पलाशः पुष्पितो यथा ॥ १५ ॥ अवध्यमानः सो
भ्यघ्नन्मागधः पांडवर्षभं ॥ तेन तस्थौ सकौरव्यलोकवीरस्य दर्शने ॥ १६ ॥ सव्यसाची तु संक्रुद्धो विकृष्य बलवद्भुजः ॥ हयांश्चकार निर्जीवान्सारथेश्च शिरोहरत् ॥
॥ १७ ॥ धनुश्चास्य महच्चित्रं क्षुरेण प्रचकर्त्त ह ॥ हस्तावापं पताकां च ध्वजं चास्य न्यपातयत् ॥ १८ ॥ सराजा व्यथितो व्यश्वो विधनुर्हतसारथिः ॥ गदामादाय कौंते
यमभिदुद्राव वेगवान् ॥ १९ ॥ तस्यापतत एवाशु गदां हिमपरिष्कृतां ॥ शरैश्च कर्त्तवद्बुधा बहुभिर्गृध्रवाजितैः ॥ २० ॥ सागदाशकलीभूता विशीर्णमणिवंधना ॥
व्याली विमुच्यमानेव पपात धरणीतले ॥ २१ ॥ विरथं विधनुष्कं च गदया परिवर्जितं ॥ सांत्वपूर्वमिदं वाक्यमब्रवीत्कपिकेतनः ॥ २२ ॥ पर्याप्तः क्षत्रधर्मो यं दर्शि
तः पुत्रगम्यतां ॥ बद्धे तत्समरे कर्मतव बालस्य पार्थिव ॥ २३ ॥ युधिष्ठिरस्य संदेशो न हंत व्यानृपा इति ॥ तेन जीवसिराजं स्त्वमपराद्धोऽपि मेरणे ॥ २४ ॥ इति म
त्वा तदात्मानं प्रत्यादिष्टं स्म मागधः ॥ तथ्यमित्यभिगम्यैनं प्राजलिः प्रत्यपूजयत् ॥ २५ ॥ पराजितोऽस्मि भद्रं ते नाहं योद्धुमिहोत्सहे ॥ यद्यत्कृत्यं मया ते घतद्ब्रूहि
कृतमेव तु ॥ २६ ॥ तमर्जुनः समाश्वास्य पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ आगंतव्यं परांचैत्रीमश्वमेधेनृपस्य नः ॥ २७ ॥ उत्युक्तः स तथेत्युक्त्वा पूजयामास तंहयं ॥ फाल्गुनं च
युधिष्ठेष्ठं विधिवत्सह देवजः ॥ २८ ॥ ततो यथेष्टमगमत्पुनरेव स केसरी ॥ ततः समुद्रतीरेण वंगान् पुंड्रान्सकोसलान् ॥ २९ ॥ तत्र तत्र च भूरीणि म्लेच्छसैन्या न्यनेक
शः ॥ विजिग्येधनुषाराजन्गां डीवेन धनं जयः ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे मागधपराजये द्वाशीतितमोऽ
ध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मागधेनार्चितो राजन्यां डवः श्वेतवाहनः ॥ दक्षिणां दिशमास्थाय चारयामास तंहयं ॥ १ ॥ ततः स पु
नरावर्त्य हयः कामचरो बली ॥ आससादपुरीं रम्यां चेदीनां शुक्तिसाक्यां ॥ २ ॥ शरभेणार्चितस्तत्र शिशुपाल सुतेन सः ॥ युद्धपूर्वतदा तेन पूजया च महाबलः ॥ ३ ॥
धिके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाववीपे द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ मागधेनेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥